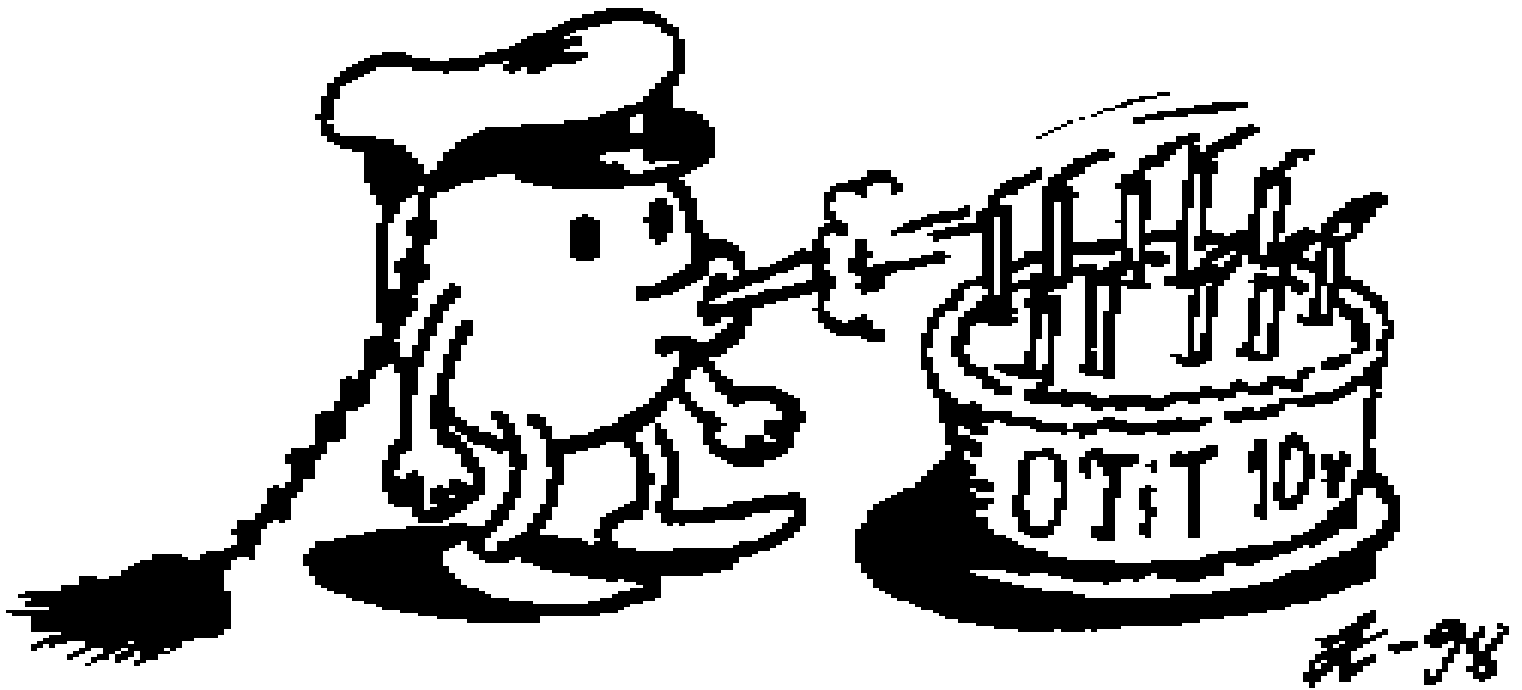

The Best of terminaali

Wirallinen OTiT 10 v. varjojuhlajulkaisu

Oulun Tietoteekkarit ry
10 v.

Jari Korhonen

Päätoimittajan pärinää

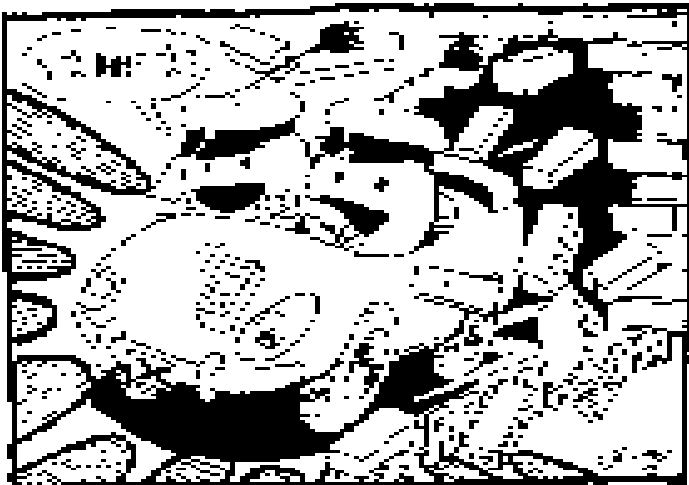
Arvoisaa syksyä, hyvät lukijat. Tällä hetkellä sinun tulisi pitää kädessäsi syksyn 1998 fuksimyyntikuvastoa. Toimituksesta riippumattomista syistä (hyi hyi fuksit ja pienryhmäohjaajat!) syyslukukauden ensimmäinen Terminaali onkin ns. kokoelmanumero, eli sivulta 14 alkaen lehden loppuosa on omistettu vanhoille Terminaaleille.

Ja miksiköhän? Ne teistä jotka ette elä tynnyrissä tietänette, että Oulun Tietoteekkarit ry täyttää kuluvana vuonna 10 vuotta. Aivan alusta alkaen myös kiltalehti oli olennainen osa killan toimintaa. Vanhoja lehdyköitä lukiessa oli sangen mielenkiintoista seurata, kuinka lehti on vuosien saatossa muuttunut (mihinköhän suuntaan...) Toivottavasti kokoelmaosuutemme antaa edes kalpean aavistuksen siitä, mitä kaikkea armas Terminaalimme onkaan vuosien saatossa pitänyt kansiensa välissä.

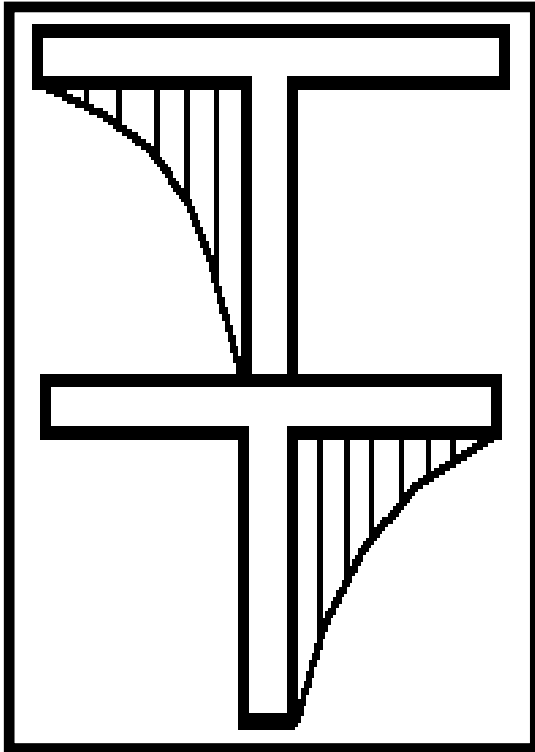
Vaikka lehden toimituspoliittinen linja onkin kokenut lievää heilahtelua äärilaidoilta toiselle, yksi asia näyttää pysyvän: päätoimittajat muistavat vuodesta toiseen kummastella kiltalaisten passiivisuutta juttujen lähettämisessä. Siksipä runsaudenpula kokoelmaosan juttujen valinnassa tuntuikin suorastaan hulppealta.

Paikoilleen ei toki ole tarkoitus jämähtää, vaikka nyt menneitä muistellaankin. Kunnianhimoinen tavoite on laittaa uudet Terminaalit verkkoon pdf-formaatissa, jolloin ne voi kuka hyvänsä lukea Acrobat Readerillä. Lehden ulkoasukin on taitto-ohjelman vaihdoksesta johtuen radikaalisti uudistunut, kokemukset eivät tosin olleet turhan rohkaisevia... mutta eiköhän se tästä.

Ja lopuksi vielä kerran onnittelut kymmenvuotiaalle killalle!

sisällyslueetelo

PT:n palsta	2
Sisällyslueetelo	3
Paikallisista jäynäkisoista	4
Euthanizer - Part II	5
Pizzalla kesäillassa	8
Ruokaohjeita	10
Pelimannen palsta	12
The Best of Terminaali	14
?	14
Teekkarin syysmietteitä	15
Lapsikin osaa ohjelmoida	17
Rotuoppi FEM	19
Telkkarijeesus	20
Olenko minä opiskelija?	21
Fuksikuvastoiesimerkki	23
Sirpa Saatana	24
Euthanizer - Part I	26

Terminaali

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry
Linnanmaa, 90570 OULU

E-mail: terminal@ee.oulu.fi

WWW: <http://www.ee.oulu.fi/~terminal/terminal.html>

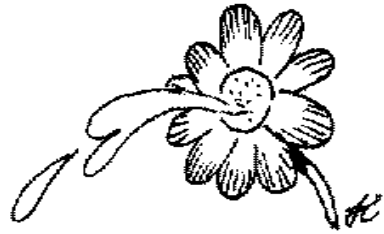
Päätoimittaja: Jari Korhonen

Toimittajat(?): Lars Remes

Mikko Perälä

Lehti ilmestyy keskimäärin noin 4 kertaa vuodessa, satunnaiset heitot mahdollisia. Irtonumerohinta 0 FIM. Tilaukset toimitetaan force majeure-varauksin (maanjäristys, tulva, lakko, päätoimittajan krapula, postimerkki-en loppuminen killalta, osoitteiden joutuminen hukkaan ym. ylitsepääsemätön este.) Kopiointi kielletty eläinten-suojelulain nojalla.

Mikko Varpiola

Paikalliset jäynäkisat 1998

Oulun Tietoteekkareiden paikalliset jäynäkisat starttasivat hyvissä ajoin pakollisella esitehtävällä, joka joukkueen kohdalla oli uusien Valtion rautateiden turvaohjeiden esittely junavaunussa ennen junan lähtöä Oulun asemalla. Jäynä meni mukavasti ja joukkueella oli hauskaa.

Esijäynän näyttötilaisuudesta joukkue sai viisi kappetta esitehtäviä ja viikon verran aikaa totetuttaa esitehtävät. Joukkueen omasta mielestä parhaiten onnistunut esitehtävä oli Musta leski eli Must Ale ski, eli sukset, joissa oli Ale-olutpullot.

Varsinaisen kisan alettua joukkue ryhtyi toteuttamaan ahkerasti päämääräänsä. Ensimmäisenä jäynänä joukkue kävi maalaamassa moottoritien orpoina kököttäviin katkoviiivoihin sakset pariin kohtaan, että tietää mistä leikata.

Aamun valaistuvina tunteina neljän jälkeen joukkue suoritti hersyttävän yhdistelmän aiheena oli liikennemerkki- ja lappujäynä. Kaupungista löytyi yllättävän monta paikkaa, jossa liikennemerkkit olivat epäkunnossa.

Päivällä joukkue jatkoi loistavasti ja iloisesti alkanutta selvien toimintojen kampanjaa. Tietotekniikan alaa uhkaavan opiskelijapulan vuoksi lähdimme rekrytoimaan ala-asteelle uusia

opiskelijoita. Toimintamme onnistui mainiosti ja kuulimme kauniita lauluja sekä opastimme surffailun saloihin ja muuta kivaa. Suosio oli valtaisa. Ja ensi vuonna ala-asteelle uudestaan.

Pakollisena jäynänä joukkue suoritettavana oli Vispiläkaupat. Joukkueen kaksi jäsentä (Sari ja Seppo) olivat matkalla häihin, mutta yllättäen bestmanin auto hajosi ja hääpari tarvitsi kyytiä. Saimme hermostuneelle hääparille apua ja juhlat ehkä pelastuivat, vaikka pari oli paineessa.

Loppukevennyksenä joukkue kävi piereskelemässä kirjastossa hävittäen muut asiakkaat.

Joukkue: Tiina, Mikko, Jukka, Sipi.

Kuski: Päivi

Sekä lisäksi: Tuomas, Tero the hämähäkkimies, Timo.

Hepa

Teemaviikon suurhaastattelut jatkuvat: Authonizer - euthanizer part II

V:“Ai tää mun homma...no, täähän lähti liikkeelle siitä, kun mun serkku Alfred (kts. Terminaali 1/95 {tai tästä lehdestä sivulta 26, toim. huom.}) koitti päästää mut kärsimyksistä meidän vaarin wartburgilla silloin, kun mä olin kuuden vanha...kolmen teholla vietetyn vuoden jälkeen tajusin, että mun elämän tarkoitus on jotain suurempaa...eli siis kehittää tästä taiteenlajista niin täydellinen, ettei asiakkaiden tarttis turhaan kärsiä...”

Musta, kiiltävä asvaltinpita liukuu automme alitse yhä kiihtyvällä nopeudella. Taunuksen pyyhkijät eivät ole täysin kyenneet poistamaan viimeisimmän maanteiden uhrin ainoita maallisia jäännöksiä tuulilasista.

Istun sarja-autoarmomurhaajan Nelson

Vehikon, edesmenneen sarja-armomurhaaja Alfred Vehikon serkun kyydisä sateisessa syyssäässä.

K: “Teidän suorituksenne sekoitetaan usein rattijuoppojen tekosiin, haittaako se teitä ?”

V: Joo, varsinkin se Kannuksen juttu muutama vuosi takaperin, kun mä pelasin sen yhden poliisin tältä maailmalta on varsinkin kiusannu mua...ne luuli, että mä olin ottanu bensatankista kännin, se kun ei näy alkometrissä...mutta onneks tässä maassa tuomiot ei oo niin pitkiä rattijuopumushommissa, kuin muuten...olis ollu tosi ikävää purkaa ruuhkaa Kakolasta kolmen elinkautiskakun takaa, just ku Alfred joutu tekeen...”

K: “Kertokaapa lähemmin yhteistyöstänne Eutanasian ylioppilaiden, Adios ry:n kanssa “

V: “Tota, ne on ihan hyviä jätkiä...mä oon tehny niille tosi monia tilaustöitä...niitten varoillahan mä oon tän uusimman työväliseenikin hommannu...aikasemmin toi isän vanhan kuplan muoto oli hiukan liian pyöreä kunnon tuloksen aikaansaamiseksi, eikä se edes kiihtyny kovin hyvin...melkein jokaisen suorituksen joutu paikkaan, ja asiakkaille tuli ihan liikaa kärsimyksiä. Mut tää taunus on tosi kova peli...kaksilitranen porattu kone, leveet nakit ja muuta...tähtäys on tullu huomattavasti nopeemmaks, kun ei viimeistelyssä tartte enää sitä rengasta niin tarkkaan sinne pään kohdalle tähdätä. Sitä paitti täs on kiva mankka, mä tykkään kuunnella yleensä vivaldia hommien aikaan, se kun on niin herkkää...” vastaa Vehikko sivellen hellästi kojelautaansa, jossa näkyekin neljättä tusinaa pystysuoraa viivaa.

K: ?

V: “Joo, tää viivasysteemi...tää on itse asiassa Adios ry:n tilaustyö aloitteleville alan harrastajille...tää on tällanen mittari...pisteytys täs menee näin, että kissoista tai muista elukoista ei yleensä mitään pisteitä tuu, paitti siinä tilanteessa, että saa hirvi-, tai jossain porokolarissa päästettyä kärsimyksistä vankärinpuolen tyyppin, siit tulee yks suoritukset.” sanoo Nelson vilkaasti elehtien, ja nopealla, tuskin havaittavalla ranneliikkeellä tietä ylittäneen siilin lopettaen. “Sit muita yhden viivan juttuja on nää tavalliset kaduntallaajat, lapset, aikuiset, normaalit mummot, yms...kaks poikkeusta kuitenkin on, nimittäin jos saa lastenvaunut lykkääjän nokan eestä, niin se on tuplat, ja jos vielä lykkääjän, niin se on triplat. Triplat on kanssa se, jos sattuu saamaan mummon, jollon semmonen...kävelytukiko se nyt on?” pohtii Veikko kulmiaan rypistäen.

K:”Rollaattori”, korjaaan ja jatkan “Mitkä ovat rakkaimmat muistot lapsuudestasi?”

V: “Joo, se oli silloin juhannuksena ’84 kalajoella, mä olin just selvinny sairaalasta, kun mä ensimmäistä kertaa pääsin auton rattiin ja ajoin baanalle päästään ihmisiä seuraavan kanuuna-aamun kärsimyksiä...sit isä tuli valittaen kännissä kuplan kunnosta, kuulemma suolenpätkät ja hampaiden palaset ei sopinu peilien yleisväritykseen...no, sillä olis kuitenkin tullu krapula ja morkkis seuraavana päivänä, joten pakkohan se oli niiltä pelastaa...” toteaa Nelson silmi-

ään pyyhkien...”ikäkin tais olla mulla
sillon 11 ja puoli, oli ne aikoja ne...”

K: Kertoisitteko hiukan työssänne kohtaamista pahimmista käytännön ongelmista.

Taunuksen renkaat ulvaisevat mummon kirkaisun saattelemina, kun ruumis katkeaa kahtia roiskuttaen tuulilasin täyteen jätöksiä, jotka pyyhkimet kuitenkin nopeasti korjaavat pois.

V: “No kato nyt totakin...tässä Taunuksessa kun on toi moottori edessä, niin annas olla, jos jättää syylärin viikokskin paskaseks...kyllä vituttaa raaputella niitä jätöksiä ruuvimeisselillä pois...luunpalasethan ne pahimpia siinä on”, kiroilee Vehikko.

K:”Entäpä etuisuudet?”

V:”No joo, mähän olen tosi ekologinen ihminen, joten oon pistänyt noi muovikassit kiertoon...sen jälkeen, kun kierrätys tuli muotiin, ei sisäfileestä ole ollut kovin paljon pulaa”, kommentoi Nelson huuliaan nuoleskellen...”siitä saa tosi kovaa potkua tähän lisävalojen loisteessa tehtävään laupeustyöhön”

K:”Kiitoksia, tämä haastattelu onkin antanut jo julkaisullemme selvän kuvan teidän toimistanne, tämä tulee varmasti avaamaan monien silmiä...”

V:”Joo, loppukommenttina voisin sanoa, että mulla on ollu tässä tosi kiirettä Al-

Ostaisitko tältä mieheltä käytetyn auton?

fredin lähdön jälkeen, mut yritän tässä purkaa ruuhkaa mahdollisimman mukaan...ainiin joo, terveisiä sitten Ranteelle sinne Adios ry:hyn sää oot hyvä jätkä...”

Ö:”Varmasti kerrotaan”

Nelsonin silmämunannesteet roiskahtavat yhdessä aivonkappaleiden kanssa sormilleni iskiessäni kynän hänen aivoihinsa. Tarkastan vielä, että Ranteen allekirjoittama tilauslomake on tallessa, ja potkaisen Vehikon ulos autosta siirtyen itse ratin taakse. Peruuttamalla ja suttaamalla varmistan vielä, että Nelson on todellakin päässyt kärsimyksistään, ja kaasutan baanalle. Laupeustyö jatkui...

Mikko Rapeli

Tositarinaa kesäillasta

Kesäisen perjantai-illan päätteeksi suunnisti kaksi tietoteekkaria ja yksi sähköteekkari erääseen pitsapaikkaan iltapalalle. Koko illan jatkunut maailmanparannus oli oluen juonnin siivettämänä pääsemässä kliimaksiinsa; tekkarin tulevaisuus, keskiverto maanasukkaan hyvinvointi, SO:n sisäänottomäärät, tekkariaineksen laatu, N-buumin loppuminen, maailmanloppu, reinkarnaatio. Nämä ja monet muut niin teknilliset kuin humanitkin aiheet saivat aikaan jopa kiivassanaista väittelyä.

“Mekö muka humanisteja, pöh!”

Perus-ammattikorkeakoululaiset loivat meihin halveksuvia katseita pitsajonosta, mutta yllättäen naapuripöydän kolmekymppiset naishenkilöt heittivät meitä kommenteilla ja ilmiselvästi paloivat halusta liittyä keskusteluun.

“Puhutte paskaa! Aivan täyttä...”

Näin kommentoi heistä se tyylikkäästi vaa-leansiniseen jakkupukuun pukeutunut brunette, joka oli selvästikin jo laskuhumalan puolella, ainakin pään nuokkumisesta näin saattoi päätellä. Ohitimme huomautuksen olankohautuksella, koska perusteluja kommentille ei herunut, ja jatkoimme vaahtoamista.

“Siis toi ei pidä paikkaansa! Paskaa...” kommentoi samainen brunette uudestaan.

Tässä vaiheessa tekkareiden omatunto ei kestänyt enempää ja päätimme vaihtaa pöytää. Herrasmiesmäisen esittelykierroksen jälkeen yritimme jatkaa maailmanparannusta.

“No, miksi teidän mielestä me puhutaan täy-tä paskaa?” “No ei se nyt ihan täysin sitä oo. On vain jännä kuulla tollasia idealisteja...”

Näin sanoi se toinen, blondi, joka ilmeisen vähemmän kostukkeita nauttineena halusi jopa

perustella mielipiteitään.

“... Siis, ei meikäläiset enää tollasia asioita mieti. Mitä mieltä te ootte tästä verotuksesta, siis eihän työnteko kannata? Vai mitä? Ja joku opintotukikin on täysin turha, se pistää vain laiskotteleen, eikö? ...”

Näinhän siinä sitten kävi. Idealistinen pohdiskelu muuttui populistiseksi politikoinniksi, argh. Pakon sanelemana yritin vaihtaa aihetta.

“Eikö teitä siis todellakaan innosta joku maailman keskivertoihmisen elintaso tai hätä, siis yhden niistä kuudesta ja ties kuinka monesta miljardista? Eihän joku ‘hyvinvointivaltion kohtuuton verotus’ voi olla puolen maailman hätää tärkeämpi asia? Vai voiko? ...”

Bruneten paskakommentin jälkeen blondi heitti kortit pöytään ja selvitti hieman taustojaan.

“No, mää oon töissä sellasessa biokemiaa ynnä muuta tekevässä firmassa ja meillä on paljo lääkäreitä. Ne pohtii aina jotain tollasta tai sitte ne suojelee tiukkaan omia tutkimuksiaan, ja sitten yllättäen firmallla ei meekkään niin hyvin. Siis, mikä kumma niillä on ku ei voi ajatella järkevästi firman etua. Meillä menee ton takia kaks vuotta yhden projektin kanssa, ku sama homma voitais järkevästi ajatellen viedä läpi puolessa vuodessa!”

“Just niin, te jauhatte paskaa. Mitäs te oikeen teette työkseenne?”

Brunettekin virkistyi ajatustenvaihtoon. Erään toisen teekkarin ‘Mää ainaski oon työtön!’ -kommentin jälkeen kerroimme ylpeänä olevamme tekniikanylioppilaita Oulun yliopistosta.

“Hah. Teekkareita!” virkkoi brunette, ja jatkoi niin sanotusti nenä pystyssä: “Me ollaan kans molemmat teekkareita, siis entisiä. Prosessilta kumpiki. MINÄ olen itseasiassa jo väitellyt tohtoriksi tossa pari vuotta sitte. METALLURGIA on mun ala.”

Meiltä lyötiin jalat suusta ja hampaat alta. Ties kuinka moni aivosolu kuoli sillä hetkellä. Takes one to know one, ja tämän keskustelun loppulaskenta oli alkanut.

“Ketä joku METALLURGIA kiinnostaa!” mainitsi ylpeä sähköteekkarituhoten samalla hii-puta väittäilyntä.

“Metallurgia pyörittää maailmaa.” sihisi brunette ja yritti jatkaa keskustelua: “Mä muu-

ten kirjoitin kerran jutun just tosta humanistien ja lääkläisten ja teekkareiden ja muitten suhteista johonki lehteen, oliko se ny tekniikka et talous vai se akateemiset. Mutta kuiteski on jännää ku kaikki vaan riitelee ja piilottelee tutkimustuloksia toisiltaan esim just lääkärit, ja sit projektit alkaa venyyn ja silleen. Eihä siinä oo mitään järkee, pitäs ajatella muutaki ku omaa uraa, firmat ja rahottahathan ne näitäki projekteja pyörittää. Ja ne haluaa tuloksiaki..”

Yllättäen teekkareiden into laantui ja naiset väittelivät melkein keskenään tämän aiheen loppuun. Työpäiväkin oli jo takana joten päätimme lopettaa tämän juttutuokion ja hipsiä kotia kohti ja unten maille.

Jokin jäi kuitenkin tuosta illasta päähäni pyörimään, koska tämänkin jutun päätin kirjoittaa. Mitähän lie? Ehkä pitäisi toivoa ettei minusta ainakaan lähde tämä idealisti heti sen tutkinnon jälkeen kävelemään. Vai tekeekö viisi vuotta työelämässä ihmisestä tuollaisen ‘tekniikan tohtorin’, jota kiinnostaa vain oma firma ja työsuhde- edut. Okei, rumasti sanottu, mutta kyllähän näitä asioita saa pohtia - teekkarikin.

Otto Rynänen

Worms - pitkä oppimäärä

Wormsin peluun perusteet: 1ov

Jatkokurssit:

Johdatus Bazookaan: 1ov
Homerin hienosäätö 0,5ov

Clusterin hallinta (sis. kranut)	1,5ov
Haulikkotekniikka (sis. UZI)	1,5ov
Lähitaistelulajit (Kickit+prod)	0,5ov
Minä ja miina (sis. dynamiitti)	0,5ov
Ilmastaistelulajit	0,5ov
Yhdensuuntaissiirtymät (tele+kaivut)	1,5ov
Roiku ja ripusta (Bungee+Ninja+girders)	1ov
Yhteisen hyvän ymmärrys (Kamikaze)	0,5ov
Kehittyneemmät asemuodot (prod+mole)	1,5ov
Reaaliaikaluovuttaminen (skip+Surrend.)	1,0ov
Yhteensä:	11,5ov

Syventävät opinnot:

Kikkabazookan jatkokurssi	1,5ov
Pallon täsmäys ja tarkennus	2,0ov
Ballistiset hyppyradat	1,5ov
Super-Strength ja sen hyödynny	1,5ov
Lampaan estimaatio ja ekstrapolointi	2,5ov
Mansikka vai Banaani?	3,0ov
Yhteensä:	12ov
Kaikkiaan 24,5ov, joka antaa kelalta tukea...	

Mikko Rapeli

Syömäkelpoisia ruokaohjeita

Lähes jokaiselle on tuttu se Matti-niminen henkilö, joka asustaa köyhän opiskelijankukkarossa pari viimeistä viikkoa ennen opintotuen saapumista. PA-tilanteesta huolimattamuutamat ihmisen perustarpeet on tyydytettävä, joten esitelmme seuraavassa muutamiahyviksi koettuja ja erittäin ruokaohjeita.

Tomaattikeitto pavuilla

Ainekset: säilykepurkki tomaattimurskaa, säilykepurkki tummia tai vaaleita papuja tomaattiliemessä, vihannes- tai lihaliemikuutio ja mausteiksi maun mukaan suolaa, pippuria, currya, valkoi tai tavallista sipulia tai vaikkapa lenkinjämät. Laitetaan kattilaan tomaatit ja pavut sekä loraus vettä ja kiehautetaan, ja muistetaan silloin tällöin sekoitella kattilaa. Kun sotku kiehuu, maustetaan liemikuutiolla ja muilla vapaavalintaisilla maustella. Nautitaan kuumana puhtaalta lautaselta puhtaalla lusikalla vesilasin kera. Talvi-iltoina tujumpi hujaus currya mausteena saa kaamosmasennuksen kaikkoamaan jopa pariiksi tunniksi, avaa myös dukkoisen denän!

Pesto-pasta

Ainekset: sopivasti makaronia, teelusikallinen pestokastiketta (basillika tms, monia makuja saatavilla), ruokalusikallinen ruokaöljyä, ripaus suolaa. Laitetaan kattilaan sopivasti vettä ja lisätään siihen ripaus suolaa ja ruokaöljyä. Lämmitetään seos kiehuvaaksi, jonka jälkeen lisätään makaronit. Keitetään makaronit normaalisti, jonka jälkeen kaadetaan kattilasta nesteet pois. Sekoitetaan teelusikallinen pestokastiketta höyryävien makaronien joukkoon ja syödään mössö pastana pois, yllättävän maukasta muuten. Ketsuppia ja juustoraastetta voi tietysti lisätä tuomaan makua ja näköä. Ja eiku syömään!

SAMmuLI

Pelimanne lätisee: Laulamisen suuri ihanuus

Joo...syksy on tullut ja sienet kasvaa ja ensimmäinen Teekkarilauluiltakinon jo pidetty, eli eiköhän liene pienen palopuheen aika Teekkareidenlaulukulttuurin puolesta. Teekkarilaulu juontaa juurensa jo ammoisiin, esihistoriallisiin aikoihin, joista hämäränä muistona ovat ainoastaan AlkuTeekkarin säkeet “Yö kuin sielu neekerin on pimiä...”, jotka kajahtavat vielä tänäkin päivänä keskiyöllä pimeässä paikassa, mahdollisimman korkealta seisten, Teekkarihymnin muodossa.

Siitä kulminoituukin Teekkarilaulun koko olemus: Mahdollisimman kovaa, sävelestä välittämättä ja sanojen osaamiseen panostaen, tietenkin pahennuksen herättämistä unohtamatta...:) Kestipä minullakin Fuksiwappuun asti, ennenkuin tuon opin “Oikein” laulamaan.

Aikojen saatossa ovat laulut muuttuneet; harvapa osaa enää Teemu Teekkaria ulkoa, vaikka aikanaan tuo laulu oli sen ajan lauletuimmista iskelmistä koottu sikermä. Tuon ulkoa osaaminen oli kuulemma muuten aikaisemmin Wanhalla Polilla lakin saamisen ehtona, mutta poistui kuitenkin, kun Fuksikoulutusta “siivottiin” rankemmalla kädellä muutama vuosikymmen sitten.

Oulussa Teekkarilauluperinne lienee alkanut Lääkisläisten ja Teekkarien yhteisistä lauluilloista, joista ne luonnollisesti siirtyivät legendaariseen Teekkariravintola Rattori-Lupiin maanantai-iltojen iloksi. Rattorin mentyä nurin -86 alkoivat ns. Reikun lauluillat saada yhä suurempaa suosiota, ja muistampa vielä phuksivuodeltani sellaisenkin ajan, kun Reikkuun sai mennä jonottamaan tuntia ennen baarin aukeamista, mikäli mieli päästä sisään... ja sisäänpääsystä ei ollut puhuttakaan, mikäli ei opiskelijakorttia löytynyt. Toista se on nykyään...

Teekkarilauluperinnettä on pidetty yllä myös lähinnä erilaisilla ekskursioilla, vuosijuhlissa, laulumaratonilla, saunailloissa ja Teekkarilauluilloissa, joita OTY on aina silloin tällöin järjestellyt (joojoo, tiedetään, pitäis olla enemmän, mutta tulkaakin sitten paikalle...’kle!). Vaikka Teekkarilauluiltojen kutsussa lukeekin se pelottava arkipuku/arkiasu, eivät ne kuitenkaan mitään jäykkäniskaisia ja kuivia tilaisuuksia...pikemminkin päinvastoin...:)

Lulumaraton on sitten asia erikseen... LauluKalun läpilaulaminen ei ole mikään pikkujuttu, ja harva sen yön yli selviytyy, mutta jo kaksi kertaa loppuun “selvinneenä” voin sanoa, että kokemuksen arvoinen tilaisuus se on.

Laulukoe on Fuksipassissa 3 pisteen suoritus, joka voidaan suorittaa miltei jokaisessa Teekkaritilaisuudessa, jossa paikalla on Pelimanne, Killan hallituksen jäsen ja OTYn hallituksen/fuksijaoksen jäsen, jotka muodostavat ns. Raadin. Vaadittavia suorituksia ovat: Teekkarihymni ja sen esitystavat ulkomuistista, LAULUKALUSTA oman killan kiltalaulu, sekä joku vapaavalintainen Teekkarilaulu. Raati arvostelee suorituksen (lahjonnalla saattaa olla osuutta asiaan) ja antaa arvosanaksi joko hyväksytty tai hylätty. Jos arvosana on hylätty, poiste-

taan kokelas paikalta opettelemaan homma kunnolla, jonka jälkeen hänellä on mahdollisuus palauttaa kunniansa suoritettuaan laulukokeen hyväksytysti. Muistanpa eräänkin kerran, kun eräs TeeKulainen phuksi, joka sattui olemaan vielä OTYn hallituksen jäsen, taisteli Teekkarihymnin kanssa puoli tuntia, ennenkuin raati hyväksyi suorituksen...tosin näistä edellämaituista seikoista johtuen raati oli huomattavasti ankarampi, kuin yleensä. Jos tuntuu siltä, niin ei muuta kuin yrittämään! Kyllä se sieltä lähtee...ainakin parin neuvoa-antavan jälkeen...)

Sananen kunniaakkaasta viisivuotiaasta Oulun Teekkarikuoro TeeKusta: Jos tuntuu, että laulu maistuu, niin eikun mukaan vaan. Harjoitukset on Kasarmintiellä raksaosastolla tiistaisin klo 1900. Laulutaidon puute ei oleeste, vain hidaste :-)

Jos tämä lehti ennen phuksikursiota ilmestyy, niin pienen vinkin voisin sanoa ainakin tulomatkalle...vanhemmat tieteenharjoittajat VARMASTI möykkäävät koko tulomatkan, ja siitä ei auta nukkujen inistä...kokemukseni mukaan öykan desibelimäärä kasvaa suoraan verrannollisena esitettyjen valitusten lukumäärään... ja onpa vanhempien tieteenharjoittajien kotimaanpitkälläkin joskus havaittu samanlaisia piirteitä.

Huhhuh, kylläpä sitä paatosta tulikin...älkää syökö vääriä sieniä ja olkaa Teekkareiksi ja Phuckseiksi, älkääkä niinkuin toisten ihmisten koirat. Kyllä se Wappuaamu sieltä ajallaan tulee...

”Ja Taas, Ja siis, Ja 12345...”

Tapahumakalenteri syksy '98

6.10	OTiT:n phuksikursio
10.10	OTiT 10-vuotisjuhlat
13.10	Mallasappro
21.10	Laulumaraton Teekkaritalolla
4-6.11	ATK-YTP
5.11	PikkuWappu Vaakunassa
marras-	OTiT:n pikkujoulu
joulukuu	OTY:n Wirallinen pikkujoulu

The Best of terMinaali

Seuraavilla sivuilla käydään läpi lyhyt katsaus armoitetun kiltalehtemme antiin kymmenen olemassaolovuotensa aikana. Ensimmäinen numero ilmestyi syksyllä 1988, tuolloin tosin vielä työnimellä "Oulun Tietoteekkarit", päätoimittajana Tero Ojanperä. Terminaaliksi lehti nimettiin seuraavana vuonna. Alkuvuosina Terminaali tarjoi vielä runsain mitoin koulutuspoliittista asiaa, mikä lienee uuden killan lehdelle aivan ymmärrettävää. Juttujen taso laski varsin pikaisesti normaalille kiltajulkaisutasolle, ja toistaiseksi legendaarisimmat revitykset julkaistiin 90-luvun puolivälin tienoilla. Tasapuolisuuden vuoksi tähän koosteeseen on yritetty kerätä aineistoa tasaisesti useista eri numeroista niin, että esimerkit kuvaavat edes jotenkin kyseisen numeron luonnetta Niinpä paljon hyviä (!) juttuja jää nyt julkaisemattakin. Aineisto julkaistaan nyt alkuperäisessä asussaan. Jos kiinnostus herää, Wanhoja terMinaaleja toki löytyy kiltahuoneelta, ja niitä voipi itse kukainenkin käydä lueskelemassa. Sen pidemmittä puheitta, tervetuloa kronologisessa järjestyksessä etenevälle kierroksellemme!

Ikävä kyllä, jouduimme jättämään kokoelmaosuuden pois Terminaalin verkkoversiosta teknisten ongelmien takia. Mutta ainahan voit yrittää etsiä käsiisi paperiversion!